

Prošnja in kahvala.

Ljub meni večni je Gospod;
 Ko prosimo, usliši nas,
 Do mene bil je poln dobrot.
 Zato Ga vsak bom klical čas.
 Ko ver mi smrtna je protila,
 Ko grobni davil me je strah,
 Kadme se stivka vsa razlila,
 Zato kel t Bogu sem se jlah:
 " Pomagaj duši iz nadlog! ...
 Komiljen, dober je naš Bog:
 Kod mano On slabotrim čuje,
 In milostno pomoč šazuje.

Ldaj, duša, mirno si počij!
 Gospod je nato se obrl.
 In rešil smrtnik te veri
 In radosti okó odprl.
 Zato v dereli tu življenja
 Je hodim radostno pred Njim.
 Pač mislil sem ob dneš trpjenju
 Da v stiskah razpničen trpim;
 Ko vse misljal sem: Pač vrtdd
 Je človek slednji poln prevár!
 A resen, kaj - iz duše vneté! -
 Kaj za dobroto dam prejete?

Lahvalni vrel koracer bom,
 In me Gospodovo kahval
 Pred vsem Njegovim narodom
 Obljubljen! Mu dar podal! ...
 Škrbné bediš, Dobrotnik večni
 Do ti ne stie svetnikov smrt!
 Jar dekle sin, Tvoj klapce večni,
 Ko jarem smrti mi je strl.
 Lahvalni Tebi dar razgém,
 Pred narodom izvršit spém
 V Gospodov dom obgube evesté,
 V preddvore tvoje, sveto mesto!